

nogen restriktioner. Så det er altså ikke et spørgsmål om at få flest mulige kroner ud af kassen tiest muligt.

Med hensyn til de diskussioner, der har været fra SF's side omkring forureningsretten, må jeg forstå, at man opfatter det at drive landbrug og skovbrug som en ret til at forurene. Det synes jeg er en aparte opfattelse af et par vigtige erhverv, vi har herhjemme. Det er da bestemt ikke nogen ret til at forurene. Meget af det jordbrug, der findes, foregår jo på fuldt bæredygtig vis og er ikke til skade for det omgivende miljø, men det vil mange gange have bevirket miljøforbedringer. Så det er en pudsig måde at benævne det på, og den måde at omtale vore erhverv på er Det Konservative Folkeparti fremmed.

Så siger man også fra SF's side, at det her bliver rigtig, rigtig, rigtig, rigtig dyrt. I den fortolkning må jo så ligge, at SF føler, at man har lavet rigtig, rigtig, rigtig, rigtig, rigtig mange indgreb, der har været rigtig, rigtig, rigtig, rigtig, rigtig, rigtig omfattende, og det synes jeg måske er lidt overdrevet, men det kan så være den opfattelse, man har i SF's gruppe. Den er ikke helt parallel med den, vi har i den konservative gruppe. Der er sket mange indgreb, men så voldsomt synes vi nu heller ikke det er.

Fru Ulla Solvang havde nogle bemærkninger på vegne af fru Elsebeth Gerner Nielsen, og jeg forstod Det Radikale Venstres synspunkt sådan – og jeg vil ikke bede fru Ulla Solvang om at komme herop – at der ikke skulle udbetales erstatninger ud over det, der er hjemlet i grundloven. Det vil jo sige, hvis jeg forstår synspunktet rigtigt, at vi så skal se bort fra de fredningserstatninger, vi rent faktisk giver i dag. Det vil jeg under udvalgsarbejdet benytte lidt tid på for at se, om det er så restriktiv en holdning, som man vil lægge for dagen.

Jeg mener nok, at de fredningserstatninger, vi har, og de andre erstatninger, der i øvrigt gives i det danske samfund, er fuldt berettigede, og det er godt, at vi har nogle muligheder, der ligger ud over det, der kommer til udbetaling, når man laver en egentlig ekspropriationsforretning, hvor der selvfølgelig skal være erstatning.

Jeg forstår, at Det Radikale Venstre er tilhængere af bedre information og også forventer sig en del af udvalgsarbejdet, og det er jo også i Det Radikale Venstres tradition, som det er i De Konservatives tradition, at de vigtige regler, vi har, også bliver formidlet til befolkningen. Så det kan bestemt ikke skille os ad.

Hr. Brusgaard's bemærkninger skal jeg ikke komme ind på. Han støttede forslaget. Det er ikke mærkeligt, når han er medforlagsstiller.

Så kommer jeg til hr. Bent Hindrup Andersen, der også var meget optaget af informationspligten over for borgerne og selvfølgelig også over for lodsejerne. Det er ikke udtrykt så tydeligt i forslaget. Jeg vil medgive, at det er stillet under nogle andre betingelser, men jeg kan ikke erklære mig uenig med hr. Bent Hindrup Andersen i, at det at lave en masse kommuneplaner uden at fortælle kommunens befolkning om det, virker lidt grotesk. Hr. Bent Hindrup Andersen gør opmærksom på, at en homepage på Internettet er en mulighed. Der rammer man altså den bedst begavede, den mest velstående og mest trendy del af befolkningen. Jeg synes, det skal længere ud end bare til en homepage, men det er selvfølgelig et blandt mange virkemidler.

Biblioteker var nævnt som et andet virkemiddel, og jeg vil da ikke underkende, at man også skal til at bruge tekst-tv, som er til rådighed for ca. 60 pct. af befolkningen. På det område kan kommunerne let entrene med lokal-tv eller med nogle af TV 2-regionerne om at have en række informationer let tilgængelige for befolkningen. Det burde udnyttes i langt højere grad. Hvis det er, man er bange for de meget store papirbunker, er det i al fald en måde at supplere på.

Jeg vil også til det her forslag lige nævne, hvad Danmarks Naturfredningsforening siger om forslaget i et brev af 24. april. Der står om B 110, at Danmarks Naturfredningsforening ønsker informationen til grundejerne forbedret – også gerne i forbindelse med aktuelle reguleringer. Borgermøder og skriftlig information er brugbare redskaber. Hvis et indgreb rammer bredt, mener Danmarks Naturfredningsforening stadig, at det skal være muligt at gennemføre det uden erstatningsbetalinger. Rammer et indgreb atypisk hårdt, må det være op til retsmyndighederne at vurdere, om der er grundlag for erstatning.

Så også her har vi en positiv indstilling fra dem, der er meget optaget af, at vores natur har det godt. Det er vi naturligvis glade for og tilfredse med, og vi håber, den positive stemning også vil slå igennem under udvalgsarbejdet, så vi kan gavne miljøet med det her forslag.

Hermed sluttede forhandlingen.